

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Jessica Porras Guisado

Žalovaní: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

za přítomnosti: Ministerio Fiscal

Výrok

- 1) Článek 10 bod 1 směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992, o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje propustit ze zaměstnání těhotnou zaměstnankyni z důvodu hromadného propouštění ve smyslu čl. 1 bodu 1 písm. a) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění.
- 2) Článek 10 bod 2 směrnice 92/85 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zaměstnavateli umožňuje propustit ze zaměstnání těhotnou zaměstnankyni v rámci hromadného propouštění, ačkoli není obeznámena s jinými důvody než těmi, které odůvodňují toto hromadné propouštění, pokud jsou uvedena objektivní kritéria, která byla použita pro určení zaměstnanců, kteří mají být propuštěni.
- 3) Článek 10 bod 1 směrnice 92/85 musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení brání vnitrostátní právní úpravě, která v zásadě nezakazuje propustit ze zaměstnání těhotnou zaměstnankyni, zaměstnankyni krátce po porodu nebo kojící zaměstnankyni v rámci preventivní ochrany a která v případě, že je takové propuštění protiprávní, stanoví pouze jeho neplatnost jakožto nápravné opatření.
- 4) Článek 10 bod 1 směrnice 92/85 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v rámci hromadného propouštění ve smyslu směrnice 98/59 nestanoví přednostní právo těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň na setrvání v podniku ani přednostní právo na jejich profesní přežazení, která by se uplatnila před takovým propouštěním, avšak pro členské státy nevyloučila možnost zaručit uvedeným zaměstnankyním vyšší úroveň ochrany.

(¹) Úř. věst. C 165, 10.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2018 – LL v. Parlament

(Věc C-326/16 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Článek 263 šestý pododstavec SFEU — Přípustnost — Lhůta k podání žaloby — Počítání — Bývalý člen Evropského parlamentu — Rozhodnutí o vrácení příspěvku na parlamentní asistenci — Prováděcí opatření ke statutu poslanců Parlamentu — Článek 72 — Postup podávání stížností v rámci Parlamentu — Oznámení rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do právního postavení — Doporučená poštovní zásilka, kterou si adresát nevyzvedl“

(2018/C 134/05)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: LL (zástupce: J. Petrulionis, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Toliušis, zmocněnci)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. dubna 2016, *LL v. Parlament (T-615/15, nezveřejněné, EU:T:2016:432)* se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl ve věci samé.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. února 2018 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-328/16) (¹)

„Nesplnění povinností státem — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinností — Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku — Článek 260 odst. 2 SFEU — Peněžité sankce — Paušální částka — Penále“

(2018/C 134/06)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos, E. Manhaeve a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: E. Skandalou, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že nepřijala veškerá opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 24. června 2004, *Komise v. Řecko (C-119/02, nezveřejněný, EU:C:2004:385)*, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Pokud bude nesplnění povinností konstatované v bodě 1 přetrvávat i v okamžiku vyhlášení tohoto rozsudku, ukládá se Řecké republice povinnost zaplatit Evropské komisi penále ve výši 3 276 000 eur za každé pololetí, v němž došlo k prodlení při provádění opatření nezbytných ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 24. června 2004, *Komise v. Řecko (C-119/02, nezveřejněný, EU:C:2004:385)*, a to ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do úplného splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 24. června 2004, *Komise v. Řecko (C-119/02, nezveřejněný, EU:C:2004:385)*, jehož skutečná částka se vypočítá na konci každého šestiměsíčního období snížením celkové částky za každé z těchto období o procentní podíl představující poměr počtu jednotek populačního ekvivalentu, které byly na konci posuzovaného období skutečně uvedeny do souladu s povinnostmi vyplývajících z rozsudku ze dne 24. června 2004, *Komise v. Řecko (C-119/02, nezveřejněný, EU:C:2004:385)*, v regionu Thrasio Pedio k počtu jednotek populačního ekvivalentu, které nebyly uvedeny do souladu s povinnostmi vyplývajících z rozsudku ze dne 24. června 2004, *Komise v. Řecko (C-119/02, nezveřejněný, EU:C:2004:385)*, v tomto regionu ke dni vyhlášení tohoto rozsudku.
- 3) Řecké republice se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 5 milionů eur.
- 4) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 402, 31.10.2016.